

къвъ сборъ, а напротивъ ги накара да бждатъ още по-бодри и съ изпънати гърди напрѣдъ, при най-добро равнение и задъ тилъ гордо да стѣпватъ.

Това веднага се оцѣни отъ публиката и тя тутакси захвана пакъ да вика : „браво, бугари“.

На-сетяѣ, слѣдъ контрамаршевия ходъ, при дадения знакъ отъ командующия игритѣ, соколитѣ и юнацитѣ се разрешиха и бѣха вече готови да започнатъ общитѣ задружни игри. Въ тѣхъ взеха участие 1080 души (мѣстото за повече не позволяваше): хървати, чехи, поляци, българи, сърби, далманци, словинци, моравци, австрийски сърби. Тукъ въ игритѣ участвуваха соколи отъ всички почти славяни. Тукъ играеше и ликуваше цѣлото Славянство. Срѣщу фронта пкъ задъ покритата ложа, се развѣваха знамената на всички славянски дружества.

Музикитѣ сирѣха и чакаха знакъ отъ Шулце, командующия игритѣ, за да започнатъ марша за общитѣ игри. Но г. Шулце не даваше знакъ.

Съ насълзени очи, трогнатъ, отъ височината, на която стоеше, тоя милъ чловѣкъ само поглеждаше ту тая пѣстра гледка отъ славяни, ту знамената. Дълго врѣме тоя искренъ славянолюбецъ може би щѣше да стои така, ако нѣкой отъ соколитѣ го извади отъ тая прѣхласнатостъ. Той даде тогава знакъ съ своята трѣба и музикитѣ засвириха.

Слѣдъ прочитането на 8-тѣхъ мъртви такта, всички заиграха. Отъ българитѣ имаше въ първитѣ редици. Прѣдъ единъ отъ тѣхъ, кюстендилски юнакъ, имаше цѣла локва отъ утаена вода на дълбочина не по-малко отъ 30 см. и той трѣбваше тамъ да играе. При 4-то упражнение, когато дойде положението „лѣгане и опирание на прави рѣцѣ“, всич-